

Postanowienie Sądu z dnia 28 marca 2019 r. — Herholz/EUIPO (#)**(Sprawa T-631/18) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego # — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 — Żądanie zmiany decyzji — Oczywista niedopuszczalność)**

(2019/C 172/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG (Ahaus, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Sprenger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Sesma Merino i A. Söder, pełnomocnicy).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 sierpnia 2018 r. (sprawa R 445/2018-2), dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego # jako unijnego znaku towarowego

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2019 r. — Şanlı/Rada**(Sprawa T-157/19)**

(2019/C 172/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Dalokay Şanlı (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat D. Gürses)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/24 z dnia 8 stycznia 2019 r. oraz decyzji Rady (WPZiB) 2019/25 z dnia 8 stycznia 2019 r.
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: utrzymanie PKK w wykazie organizacji terrorystycznych nie jest już uzasadnione, ponieważ PKK nie jest organizacją terrorystyczną.
2. Zarzut drugi: nazwisko skarżącego nie powinno znajdować się w rzeczonym wykazie, ponieważ nigdy nie został on skazany za czyn związany z prowadzeniem działalności terrorystycznej. Nie zostały mu również postawione takie zarzuty.
3. Zarzut trzeci: nie zostało udowodnione, jakoby skarżący prowadził działalność terrorystyczną, względnie mógł zostać powiązany z tego rodzaju działalnością. Twierdzenie, w myśl którego dokonywał on werbunku oraz brał udział w finansowaniu takiej organizacji, nie zostały poparte dowodami.
4. Zarzut czwarty: naruszone zostały prawa podstawowe skarżącego, mianowicie prawo do obrony i prawo do skutecznego środka prawnego, jako że nie miał on możliwości podjęcia obrony co do przypisywanych mu czynów.
5. Zarzut piąty: zaskarżone akty Rady zostały niedostatecznie uzasadnione, biorąc pod uwagę brak dostatecznych dowodów dla zastosowania sankcji.
6. Zarzut szósty: został naruszony art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, ponieważ Rada nie przedstawiła dokładnych informacji ani dokumentów wykazujących podjęcie decyzji przez właściwą władzę w rozumieniu przywołanego przepisu.

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2019 r. — Deutsche Telekom/Parlament i Rada

(Sprawa T-161/19)

(2019/C 172/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Telekom (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz, B. Langeheine i J. Blanco Carol)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną;

— stwierdzenie nieważności art. 50 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 (¹);